

Geistlicher Baustein Nr. 60

“ Es ist im Inneren von dir „

Albanische Übersetzung

Guri i Ndërtimit Frymor Nr. 60

“Është brenda teje”

„Sekreti që ishte i fshehur që nga kohët e botës dhe brezat, por që tani u është zbuluar shenjtorëve të Tij. Atyre Perëndia deshi t’u bëjë të njohur se cila është pasuria e lavdisë së këtij sekreti ndër kombet, domethënë: Krishti në ju, shpresa e lavdisë...” (Kol. 1:26-29).

Le të dëgjojmë çfarë ka thënë profeti i Perëndisë për këtë:

Dikush më pyeti: „Kujt iu lut Ai në kopshtin e Gjetsemanit?” (Mat. 26:36-45). Unë thashë: „Do të të përgjigjem, nëse ti më përgjigjesh mua: A beson se e ke Frymën e Shenjtë?” „Po.”

„Atëherë kujt i lutesh? Ku është Ai kur ti i lutesh? Kur ti pretendon se e ke, prapë i lutesh Atij.” Natyrisht, Ai është brenda teje.

Shikoni, njerëzit thjesht marrin ndonjë ide të vogël dhe vrapojnë të çmendur me të, e shihni, kështu shkon kjo.

Dhe vëlla, motër, kjo hyjni është në ju. „Edhe pak kohë dhe bota nuk do të më shohë më. Por ju do të më shihni, sepse Unë do të jem me ju, madje në ju, deri në fund të kohës.” (Gjoni 14:19-20).

Krishti në ju! Halleluja! Ne nuk adhurojmë Krishtin në grazhd, por Krishtin në ju, Frymën e Shenjtë, shpresën e jetës, Halleluja! Krijuesin, vetë Perëndinë që jeton në njeriun (Kol. 1:26-27).

Unë bëra pyetjen: „Çfarë është një i krishterë?”

Ai është Krishti në ty. Dhe nëse Krishti është në ty, atëherë Fjala është në ty. Dhe nëse Fjala është në ty, kur drita ndriçon, si mund të dalësh nga ajo? (Psalmi 119:105).

Shikoni, kjo është pyetja. Kjo është ajo që është tani brenda, drita. Drita e mbrëmjes po ndriçon (Zakaria 14:7). Pema e nuses po lulëzon.

Tani, ju i keni vënë re këta njerëz që ulen dhe thonë: „Po, unë e pranoj Zotin.” (Gjoni 1:12-13). Ju i merrni sipas fjalës së tyre. Edhe unë do ta bëja këtë. Unë nuk mund të gjykoj. Perëndia e bën këtë. Por pas dhjetë vitesh, ata nuk kanë bërë asnjë përparim, janë ende në të njëjtin vend të vjetër.

Shikoni, ne rritemi çdo ditë. Çdo ditë zemra jonë ka uri dhe shkon përpara. Diçka rritet brenda teje (2 Pjetrit 3:18; Veprat 12:24; 19:20). Amen. Ti bëhesh më i madh, më përpara...

Pali i tha kishës në Korint: „Ju duhet të rriteni dhe të piqeni (1 Korintasve 3:1-8; Hebrenjve 5:11-14;

(Hebrenjve 6:1-3). Por aty ku ju duhet të ishit mësues, ju jeni ende fëmijë të vegjël që kanë nevojë për mësim, megjithëse ju vetë duhet të ishit mësues”, diçka në brendësi duhet të rritet, të dalë përpara, të bëhet më e madhe, Fryma e Shenjtë duke u rritur.

Lindja e re... Kur një lindje nga brenda e nxjerr fëmijën, ai rritet nëse jeton. Nëse jo, mbetet ashtu. A është e vërtetë?

Tani, nëse një lindje vjen nga brenda, a nuk duhet ajo të rritet? Krishti në zemrën tënde duhet të rritet çdo ditë (Gjoni 3:30), të bëhet më i madh, më i fortë, të kuptojë gjërat më mirë, duke falur, duke ecuar ashtu siç do të vepronte Perëndia, derisa Krishti të formohet në ty, shpresa e lavdisë (Galatasve 4:19; Kolosianëve 1:26-28).[5]

Nevojitet diçka që kjo të ndodhë në brendësi.

Çdo mjek do t’ju konfirmojë se nëse vendos diçka mbi plagë nga jashtë, ajo vetëm e përkeqëson atë. Ajo duhet të shërohet nga brenda jashtë. Dhe kështu është edhe në krishterim. Nuk është t’i bashkohesh një kishe apo diçkaje; është shërim që vjen nga brenda. Kthimi yt vjen nga brenda, nga pjesa më e thellë, fryma, jeta.[6]

Si secili prej nesh mund të kthehet në kohën kur u çliruam, çfarë do të thoshte kjo për ne... Unë mund të kujtoj përvojën time, se si zemra ime e varfër rinore përpiquej të arrinte Perëndinë. Mendova: „Sikur të mund të shkoja lart dhe të trokisja në derën e Tij dhe të flisja pak me Të.” (Jobi 13:3; 23:1-3).

Ndoshta harroj moshën time apo ndonjëherë edhe emrin tim. Por kurrë nuk mund ta harroj atë orë kur Ai më çliroi nga mëkati. Diçka ndodhi thellë brenda meje, që më ka ndihmuar në orët e mëdha të errësirës, në orën e çlirimit tim. Barrat e mëkatit më lanë (Hebrenjve 2:1-3), dhe unë u bëra një person i ri. Që atëherë jam bërë një krijesë e re në Krishtin Jezus (Galatasve 6:14-15).[7]

Ju e dini, një dele është një kafshë shumë e ndjeshme dhe e çuditshme. Dhe ju e dini se nga një dele nuk pritet kurrë të prodhojë lesh. Pritet që ajo të mbajë lesh, sepse është dele. Dhe për sa kohë që është dele, ajo do të mbajë lesh, sepse kjo është natyra e saj (Gjoni 10:1-5, 26-30).

Dhe po kështu është me bashkësinë e krishterë. Nga ne nuk pritet kurrë të prodhojmë fryte. Ne duhet të japim fryt (Mateu 7:15-20).

Galatasve 5:22-23: „Fryti i Frymës është dashuri, gëzim, besim, paqe, durim i gjatë, butësi, mirësi, durim.”

Këto nuk mund të prodhohen. Ato duhet të jenë rezultate që dalin nga brenda...

... jashtë. Jeta e jashtme, të cilën ne jetojmë, dëshmon atë që është në brendësi. Tani, ne kemi provuar ta prodhojmë këtë, të sjellim frytet e Frymës, dhe kjo gjithmonë përfundon në hipokrizi, sepse krishterimi nuk mund të prodhohet. Ai është një përjetim përmes një Fryme, që banon në ty dhe që nga Vetvetja sjell fryt. Nuk mund të prodhohet (Gjoni 15:1-16). [8]

Ne kemi provuar ta arrijmë këtë përmes arsimimit, ta arrijmë përmes denominacioneve, dhe kur e bëjmë këtë, përfundon në hipokrizi dhe dështim. Kështu nuk funksionon. Funksionon vetëm ashtu siç e ka caktuar Perëndia, që Fryma në ne të sjellë fryte nga prania e Tij. Ky është programi i Perëndisë. Ai nuk mund të ndryshohet kurrë. [8]

Dua që të vini re edhe diçka tjetër. Oh, më pëlqen të flas për natyrën. A e dini se nuk do ta shihni kurrë një pëllumb duke bërë banjë? Pse? Sepse nuk ka nevojë. Ai ka një vaj në brendësi, i cili kalon përmes puplave të tij dhe e mban atë gjithmonë të pastër. Kështu është edhe me një bashkësi të vërtetë; ajo nuk ka nevojë të lahet dhe të kthehet prapa për këtë apo atë. Por ata kanë një vaj, vaj të shenjtë në brendësi, çdo besimtar, që e mban atë të pastër nga gjërat e botës. Fryma e Shenjtë në besimtarin e mban atë të pastër. Jo ajo që ai lan nga jashtë, por ajo vjen nga brenda jashtë (1 Korintasve 6:9-11; Gjoni 15:3). Amen.

Shumë njerëz thonë: „Unë duhet të them këtë dhe atë dhe duhet të bëj një rrëfim. Unë duhet të bëj këtë.” Por e dini, Fryma e Shenjtë në brendësi punon gjithë kohën duke nxjerrë vajin, shlyerjen, dhe në këtë mënyrë e mban besimtarin të pastër (Romakëve 5:8-11). „Prandaj tani nuk ka më dënim për ata që janë në Krishtin Jezus, që nuk ecin sipas mishit, por sipas Frymës” (Romakëve 8:1). [9]

Ne sot jemi ringjallur (Efesianëve 2:4-7). Pse mund të kemi një kohë kaq të lavdishme me gjërat e Perëndisë? Sepse jemi ringjallur. „Ata që Ai i ka paracaktuar, këta i ka thirrur; dhe ata që i ka thirrur, këta i ka justifikuar; dhe ata që i ka justifikuar, këta i ka lavdëruar” (Romakëve 8:28-30). Atëherë ne tani jemi ringjallur.

Ne jemi ringjallur nga brenda drejt jashtë, jo nga jashtë drejt brenda. Oh, a e keni vënë re, jo të vulosur nga jashtë, por të vulosur brenda. Oh, sikur bashkësia ta shihte këtë! Shikoni, ne nuk jemi të vulosur jashtë; ne jemi të vulosur brenda (Efesianëve 1:13-14). Në ato ditë, kur mëkati ishte një neveri para Perëndisë dhe nuk kishte shlyerje për ta hequr atë, ne ishim të vulosur larg nga kjo. Tani, kur ai perde u çarë në mes (Mateu 27:51-53), kjo vulë u thye përmes një...

...sakrificë e sjellë për mëkatin dhe tani ne jemi të pagëzuar brenda dhe të vulosur brenda. Ne jemi ringjallur. Ne tani jemi ringjallur, tashmë të ringjallur (Koloshianëve 3:1-4). Si e di ti këtë? Bibla e thotë kështu. Amen. Ne tani jemi ringjallur. Ne tani jemi ringjallur me Të në një ringjallje frymore. Çfarë do të thotë fjala „të gjallëruar”? Të gjallëruar do të thotë ringjallje (Romakëve 8:11). Ne jemi pikërisht tani tashmë të ringjallur dhe ulemi së bashku në vendet qiellore në Krishtin Jezus (Efesianëve 2:1-6) dhe gëzohemi në vulën e Pashkës. Amen. Kjo është vula e vërtetë e Pashkës së Perëndisë. Si? Përmes një Fryme ne jemi pagëzuar në trup dhe të vulosur përjetësisht (Efesianëve 4:30). Ne tani jemi të ringjallur frymërisht. Nga çfarë jemi ringjallur? Nga një jetë e mëkatit. Dikur ishim mëkatarë dhe donim gjërat e botës. [10]

Natyra juaj duhet të ndryshohet nga brenda drejt jashtë. Nuk është një shfaqje e jashtme apo një demonstrim, por Fryma e Perëndisë së gjallë në brendësi, që e bën këtë person një krijesë të re, që e përul zemrën e tij apo të saj para Perëndisë. [11]

Tek Hebrenjve 10:1-2 na thuhet se kur adhuruesi është pastruar një herë, ai nuk ka më vetëdije për mëkatin, ose me fjalë të tjera nuk ka më dëshirë për të mëkatuar. E gjithë kjo është larguar prej tij.

Ju nuk duhet të mëkatoni çdo ditë. Ju nuk duhet t'i bëni këto gjëra. Ju i bëni ato sepse doni t'i bëni me vullnetin tuaj. Dhe arsyeja pse i bëni me vullnetin tuaj është sepse nuk i keni vdekur vetes (Gjoni 12:24-25). O vëlla, e di që kjo është e fortë, por është e mirë. Nëse i vdisni vetes, do të bëheni një krijesë e re (Galatasve 2:19-21). Atëherë këto gjëra nuk janë më.

Dhe nëse përpiqeni të silleni sikur tashmë e keni këtë, atëherë kjo është si një mëllenjë që përpiqet të fusë pendë palloi në krahët e saj dhe thotë: „Shikoni, unë jam një pallua.” Ajo nuk është. Kjo është diçka që ajo ia ka ngjitur vetes. Ajo duhet të rritet nga brenda.

Dhe kështu është edhe me Frymën e Shenjtë. Nuk është diçka që e lyen mbi veten apo diçka e tillë. Është një lindje e re (Gjoni 3:3-5). Ti duhet të rilindesh. Dhe këto virtyte të Frymës së Shenjtë duhet të dalin nga brenda drejt jashtë (2 Pjetrit 1:3-11). Dhe nëse në kundërshtim me Fjalën e Perëndisë dalin bota dhe mëkati, prerja e flokëve dhe zbukurimi, atëherë kjo tregon se Fryma e Shenjtë nuk është aty. Kjo është një provë e drejtpërdrejtë. [12]

Tani ju thoni: „A duhet të flasim në gjuhë?” Absolutisht, këto janë dhurata të Perëndisë (1 Korintasve 12:4-11). Por këto dhurata të Perëndisë pa këto virtyte në vete bëhen një pengesë për jobesimtarin. Nuk pranohen nga Perëndia.

Kjo duhet të vijë së pari. Dhe nëse ke besim, virtyt, njohuri, vetëpërmbytje, durim, frikë të Perëndisë dhe dashuri vëllazërore, atëherë Fryma e Shenjtë zbret dhe të vulos si një njësi, ashtu siç Ai i vulos epokat e kishës si një njësi (2 Pjetrit 1:3-11). Ashtu siç Ai e bën nusen e Tij, ashtu Ai e bën individin e Tij, nga i njëjti material, si Eva që u bë nga Adami, një brinjë nga ana e tij. Këto janë gjërat që ju duhet t'i keni së pari. Ju nuk mund t'i imitoni ato. Ju nuk mund t'i kopjoni ato. Ato duhet të jepen nga Perëndia dhe të lindin nga Perëndia. Imitimi shkakton vetëm ngatërrim.

Është siç kam thënë. A mund të imagjinoni një shqiponjë (bussard), me një pendë pëllumbi të futur në krahët e saj, që thotë: „Shikoni, unë jam një pëllumb!” Ajo nuk është pëllumb. Ajo është një shqiponjë (bussard). A mund të imagjinoni një mëllenjë me një pendë palloi, që thotë: „Shikoni!”? Kjo është diçka e ngjitur.

Por kjo duhet të vijë nga brenda dhe kjo është ajo që e bën krishterimin; Perëndia përmes fuqisë së Frymës së Shenjtë! (Efesianëve 3:20; Veprat 1:8). [13]

Dhe nëse dikush është i lindur nga Perëndia, ai nuk mund të qëndrojë larg nga bashkësia. Ka diçka në brendësi tënde që thërret, thellësia i flet thellësisë. Ti duhet të shkosh. Amen. Ti duhet të vish pikërisht këtu, vëlla. Dhe nëse ky frymë në ty ende adhuron botën, dashuria e Perëndisë nuk është ende as në ty (1 Gjonit 2:15-17).

Nëse ai e urren botën dhe e do Perëndinë, ti nuk ke nevojë të nënshkruash një kartë apo të bësh një zotim për të shkuar në kishë. Ti do të jesh atje kur dera të hapet. Ti nuk mund të qëndrosh larg. Diçka në brendësi tënde të tërheq. Ti nuk mund të bësh ndryshe, duhet të vish. Kjo është e vërtetë. Është diçka që ndodh këtu brenda. Është një lindje. Dhe kjo është ajo që kisha ka nevojë sot. Derisa ky Adam i vjetër mishor, natyra adamike në njeriun, të jetë vlarë, ai është ende një mëkatar (1 Pjetrit 1:22-23). Ai ndoshta shkon në kishë po aq shpesh. Ai ndoshta e ka shkruar emrin e tij në libër. Por për sa kohë që këto gjëra janë ende në të, ai nuk është ende në përputhje me Perëndinë. Amen. [14]

Unë besoj se arsyeja pse nuk kemi një thirrje urgjente është mungesa e dashurisë, dashurisë së Perëndisë (Romakëve 5:5; 1 Gjonit 4:16). Unë besoj...

...se dashuria e Perëndisë sjell dëshpërim të thellë. Kur Perëndia është në ty, shenja brenda në ty, dhe ti sheh gjendjen e kohës dhe se si njerëzit, ashtu siç janë, zhyten në mëkat, kjo do të të hedhë në dëshpërim. Unë besoj se kështu është. [15]

Mendoj se Abraham Linkoln deri në një moshë të caktuar nuk kishte pasur asnjë libër tjetër përveç Biblës dhe „Udhëtimi i Pelegrinit”. Shikoni çfarë karakteri formoi kjo.

Më lejo të hyj në shtëpinë tënde dhe të shoh çfarë lloj fotografish ke në mur (2 Korintasve 3:18). Më lejo të hyj në shtëpinë ose zyrën tënde dhe të shoh çfarë lloj muzike luhet. Shiko çfarë lexon, çfarë shikon, nga kjo mund të them mjaft mirë se çfarë është brenda teje, sepse nga ajo ushqehet. Shikoni, oh, nëse do ta bënim një shtëpi më të dashur, atëherë fëmijët nuk do të donin të iknin. Bëj më shumë për ta, që ata të ndihen të mirëpritur dhe të jetë e bukur dhe e këndshme në shtëpi, që ata mezi të presin të kthehen në shtëpi. Kështu duhet të jetë një shtëpi. [16]

Kështu është me njerëzit që pohojnë Krishtin. Shumë prej tyre duken si të krishterë, përpiqen të veprojnë si të krishterë; por ju duhet ta keni Krishtin në brendësi tuajën, i cili është Fjala e shprehur. Përndryshe, ajo nuk do të rritet kurrë në një të krishterë të vërtetë që beson Biblën. Gjithmonë do të mbetet diçka denominacionale. Nuk mund të jetojë, sepse nuk ka jetë në të për të jetuar. [17]

Ndoshta disa të tjerë thonë: „Ah, mjeku më tha se nuk mund të mbijetoj. Unë do të vdes.” Për këtë nuk po flasim tani. Kjo është ana natyrore. Dhe nëse shikon këtë, nuk do të jetosh kurrë. Por duhet të shikosh një premtim që Perëndia ka dhënë, dhe kjo është premtimi (Psalmi 16:8-9). Shikoni, në brendësi tuajën...

Kjo pjesa e jashtme është mëkat. A e dini këtë? A e dini se trupi juaj është mëkat? Prandaj mos u përpiqni ta bëni këtë trup të përsosur. Ai është mëkat (Romakëve 7:18-25). A e dini këtë? Ai është lindur në mëkat, i formuar në padrejtësi, vjen në botë dhe flet gënjeshtër (Psalmi 51:7; Romakëve 3:4). [18]

Po, për sa kohë që je në këtë jetë, do të jesh i lidhur dhe do të kesh një natyrë mishore që do të të shqetësojë, për sa kohë që jeton. Por në brendësi tënde je rilindur (1 Pjetrit 1:23). Dhe kur je ringjallur, je shëmbëlltyra e Krishtit, dhe gjithë mëkati...

...është dalë nga ty (1 Gjonit 3:2; Filipianëve 3:20-21; Kolosianëve 3:1-4). E sheh, kjo është ajo që ka rëndësi. [19]

Le të mos pagëzohen vetëm me ujë, që është vetëm një shenjë e jashtme, që diçka ka ndodhur në brendësi. Bibla thotë: „Një Zot, një besim, një pagëzim” (Efesianëve 4:4-6), dhe ky pagëzim është pagëzimi frymor. Kur trupi lahet, është vetëm një ilustrim ose një shenjë që diçka ka ndodhur në brendësi. Por është kjo shpirti që duhet të pagëzohet me Frymën e Shenjtë. Kjo është e Përjetshmja, që hyn në këtë natyrë njerëzore dhe e transformon atë, për ta bërë një besimtar. [20]

Dhe pastaj nuk mund të dimë kurrë, kur bëjmë diçka, çfarë ndikimi ka ajo që bëjmë tek të tjerët. Bibla thotë: „Ne jemi letra të shkruara, të lexuara nga të gjithë njerëzit.” (2 Korintasve 3:1-3). Kjo do të thotë, jeta jote lexohet kaq qartë për publikun, sa që dëshmia jote, nëse është e kundërt me jetën tënde, nuk do të ketë ndikim. Ajo që lexojnë njerëzit është ajo që je ti në brendësi; jo aq ajo që flet, por ajo që je. Ti mund të ndikosh dikë dhe të thuash: „Kjo është kjo, etj.”, por nëse jeta jote është ndryshe nga ajo që thuhet, dëshmia e jetës tënde është më e fortë se çdo dëshmi që dikush mund të thotë për ty. Po, saktë. Mbaje këtë në mendje, se çdo ditë sjellim ndikime. Dhe jeta që jeton tregon se çfarë është brenda teje. Nuk mund ta ndryshosh këtë. Ajo reflekton. Çdo person reflekton jashtë atë që është në brendësi.

Dhe kur marrim parasysh dëshminë që jemi të krishterë, mendoj se kjo është një nga gjërat më serioze që një mashkull ose femër, djalë apo vajzë mund të bëjë. Kur merr emrin e Krishtit, do të bëhesh një përfaqësues i Krishtit (2 Korintasve 5:20-21). Duhet të vësh re çdo lëvizje që bën, sepse dikush po të sheh (1 Korintasve 4:9). Dhe në këtë reflektohet ajo që Perëndia ka bërë për ty, brenda teje. [21]

Siç tregova me historinë e shqiponjës: shqiponja e vogël kuptoi, kur dëgjoi thirrjen e nënës shqiponjë, se ka një ndryshim të madh mes kësaj dhe kukurisjes së pulës. Shikoni, sepse ai ishte shqiponjë që nga vezë. Ai nuk u bë shqiponjë vetëm atëherë, ai gjithmonë kishte qenë shqiponjë. Dhe një i krishterë gjithashtu gjithmonë ka qenë! Kjo është arsyeja e ndarjes, kur je i ndarë, sepse ti ke rënë përmes prindërve të tu të parë, Adami dhe Eva. Ti u bërë mëkatar nga natyra. Nuk doje këtë, por tani ke dëgjuar Ungjillin dhe besimi...

...vjen përmes dëgjimit (Romakëve 10:17), Zbulesa vjen përmes dëgjimit. Ka një gjë të vogël brenda teje. [22]

Një ditë do të përfundojë. Atëherë do të kem predikuar për herë të fundit dhe do ta mbyll këtë Bibël të vjetër për herë të fundit, kjo është e vërtetë. Atëherë do të kem kënduar këngën time të fundit, do të kem predikuar predikimin tim të fundit, do të lutem për personin e fundit të sëmurë. Gjithçka një ditë do të përfundojë dhe unë nuk do të jem më i vdekshëm. Rrotat e jetës së vdekshme rrotullohen këtu në trupin tim, lejojnë që duart të shtrihen, sytë të shohin, buzët të flasin, etj. Çdo rrotë jete këtu brenda, që rrotullohet, do të ndalet. Kjo është e gjitha.

Por vëlla, kjo gjë e vogël këtu brenda do të shkojë diku tjetër dhe do të ngjitet pak më lart. Unë do të kem një trup që më pret atje, i cili nuk është bërë me duar, por është formësuar sipas Perëndisë (2 Korintasve 5:1-9). [23]

Burimi i Referencave (Shqip)

- [1] „Thirr Jezusin në skenë” (63-0804E), paragrafi 48-52
- [2] „Trego na Atin” (63-0606), paragrafi 190
- [3] „Hyjnia e Jezus Krishtit” (49-1225), paragrafi 82
- [4] „Këtu është një burrë që mund të ndezë dritën” (63-1229M), paragrafi 212
- [5] „Shërimi Hyjnor” (54-1219M), paragrafi 164-166
- [6] „Që nga koha” (61-0415B), paragrafi E-44
- [7] „Kush është ky” (59-0510E), paragrafi E-11
- [8] „Lambi dhe Të Pëlqyeshmit” (60-0805), paragrafi E-10
- [9] „Shenja e kafshës dhe vulë e Perëndisë, Pjesa 1” (61-0216), paragrafi E-28
- [10] „Vula e vërtetë e Pashkëve” (61-0402), paragrafi 126
- [11] „E ngushtë është porta” (59-0301M), paragrafi 99
- [12] „Rruga e kthimit” (62-1123), paragrafi E-44
- [13] „Emrat blasfemues ndaj Perëndisë” (62-1104M), paragrafi 135-138
- [14] „Besa që iu dorëzua njëherë të Shenjtëve” (53-1129A), paragrafi E50-E51
- [15] „Dëshpërimi” (63-0901E), paragrafi 67
- [16] „Ndikimi” (63-1114), paragrafi 29-30
- [17] „Fara nuk trashëgon me farën tjetër” (65-0218), paragrafi 85
- [18] „Besimi tek Perëndia” (52-0224), paragrafi 90
- [19] „Pyetje dhe Përgjigje” (64-0830E), paragrafi 31
- [20] „Zëri i shenjës” (64-0313), paragrafi 192
- [21] „Ndikimi” (63-1130B), paragrafi 19-20
- [22] „Veprat janë besim i shprehur” (65-1126), paragrafi 126
- [23] „Ai betohet për veten” (54-1212), paragrafi 263-264

Guri i Ndërtimit Frymor Nr. 60 (i ri 2017) nga Fjala e zbuluar e kësaj ore, përmbledhur nga: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, Bieselsberg, D-75328 Schömburg, Tel. (07235) 7613

Do të vijë dikush me një mesazh që përputhet drejtpërdrejt me Bibël, dhe një vepër e shpejtë do të përhapet në gjithë botën. Farat do të shkojnë në gazeta, materiale leximi, deri sa çdo Far i Parapërcaktuar i Perëndisë t'i ketë dëgjuar ato,

[Br. Branham në *Leitung-Ordnung-Belehrung*, COD-S. 724]

